

KALEM SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Nûn. Kâleme ve yazdıklarına andolsun ki,
2. Habîbim! Sen, Rabbinin nimeti sayesinde mecnun değilsin.
3. Senin için, bitmez tükenmez bir mükâfat vardır.
4. Şüphesiz sen, yüce bir ahlâk üzerindesin.
- 5-6. Yakında, kimin deli olduğunu, sen de göreceksin, onlar da görecekler.
7. Şüphesiz Rabbin, kimlerin yoldan saptığını ve kimlerin doğru yolda olduğunu çok iyi bilir.
8. Artık Habîbim! Yalanlayanların sözlerine sakın uyma.
9. Onlar isterler ki, sen onlara yumuşak davran, onlar da sana yumuşak davransınlar.
10. Resûlüm! Sakın uyma; Servet sahibidir diye, olur olmaz yere yemin eden o aşağılık kişiye.
11. İnsanları arkalarından çekiştiren, devamlı söz getirip götürene,
12. Hayır işlerini engelleyen, saldırgan günahkâra,
- 13-14. Şerefsiz, hem de soysuz olana.
15. Çünkü o, karşısında âyetlerimiz okunduğunda: “Evvelkilerin masalları” dedi.
16. Biz, yakında onun burnunu ve kinini kıracağız.
- 17-18. Biz, bahçe sahiplerine nasıl bela verdisek, Mekkelileri de; kıtlık, açlık, ölüm ve esaret gibi belalarla imtihan ettik. O bahçe sahipleri, sabah vakti mahsullerini toplayacaklarına dair yemin ettiler. Fakat “İnşaallah” demediler.
19. Onlar uykudayken, Rabbinden gelen afet o bahçeyi kuşattı.
20. Bahçe, yanıp simsiyah kesiliverdi.
21. Sabahleyin birbirlerine seslendiler:
22. “Mahsulünüzü toplayacaksanız erken davranın.”
- 23-24. Aralarında: “Sakın yanımıza bugün bir yoksul sokulmasın” deyip fısıldaşarak,
25. Yoksullar daha gelmeden, mahsullerini toplayacaklarını sanıp erkenden gittiler.
26. Bahçeyi gördüklerinde: “Herhalde yanlış yere geldik” dediler.
27. Başlarına geleni anlayınca da: “Doğrusu biz, felâkete uğramışız” dediler.
28. Akli başında olan birisi: “Ben size, Allah'ı zikretmenizi söylememiş miydim?” dedi.
29. Onlar: “Rabbimizi tenzih ederiz, zalim olan biziz” dediler.
30. Dönüp birbirlerini suçlamaya başladılar:
- 31-32. “Yazıklar olsun bize. Gerçekten biz, azgınlık etmişiz. Eh! Rabbimizin, bize daha hayırlısını vermesini ümit ederiz. Artık biz, Rabbimize yöneldik” dediler.
33. Dünya azabı işte böyledir. Ahiret azabı ise, daha şiddetlidir. Keşke bilseler.
34. Allah'ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınanlar için, Rablerinin katında,

ebedi nimetlerle dolu cennetler vardır.

35. Biz, Müslümanları hiç günahkârlarla bir tutar mıyız?
36. Size ne oluyor, nasıl böyle hükmediyorsunuz?
- 37-38. Yoksa ders aldığınız bir kitap var da, herşeyin istediğiniz gibi olacağını oradan mı öğreniyorsunuz?
39. Veya her şey hükmünüze göre olacak diye, kıyamete kadar devam etmek üzere, size verdiğimiz bir söz mü var?
40. Habîbim! Sor onlara: Ahirette, hangisi bu keyfi hükümlerinin savunuculuğunu yapabilecek?
41. Yahut iddialarında doğru olduklarına inanıyorlarsa, ortaklarını getirsinler.
42. Her hakikatin, bütün çıplaklığıyla ortaya çıktığı gün, secdeye çağrılırlar, fakat güçleri yetmez.
43. Gözleri dehşetten baygın düşmüş, her taraflarını alçaklık kaplamıştır. Gerçi onlar, sapasağlamken de secdeye çağrıldıklarında kabul etmemişlerdi.
44. O halde Resûlüm! Artık, Kur'an'ı yalanlayanları Bana bırak. Biz onları, inkâr ve isyanlarına karşılık, nimetler vererek, hiç bilmedikleri taraftan, yavaş yavaş azaba yaklaştırırız.
45. Ben onlara zaman tanıyorum. Doğrusu, Benim tedbirim çok sağlamdır.
46. Yoksa sen, onlardan ücret istedin de, ağır bir borç altında mı kaldılar?
47. Yoksa gaybın bilgisi onların yanında da, istediklerini oradan mı alıp yazıyorlar?
48. Habîbim! Sen, Rabbinin hükmü gelinceye kadar sabret. Balık sahibi Yunus gibi olma. Hani o, balığın karnında kederli bir şekilde Rabbine niyaz etmişti.
49. Eğer, Rabbinden ona bir nimet erişmeseydi, mutlaka o, kınanmış bir halde, ıssız bir diyara atılacaktı.
50. Fakat Rabbi, onun duasına cevap verdi. Ve onu salih kullarından yaptı.
51. O kâfirler, Kur'an'ı işittiklerinde, neredeyse seni bakışlarıyla yıkacaklardı. Hâlâ da, kin ve hasetlerinden: "O, mutlaka bir mecnun" diyorlar.
52. Halbuki o Kur'an, bütün âlemler için, öğütten başka bir şey değildir.